

UGANKE O JESENI IN GOZDNIH PLODOVIH

Čisto tiho in skrivaj je prišla v naš kraj.
Barvic brez števila nosi
in na liste jih trosi.

(nesej)

Vse leto bili so zeleni,
zdaj pa rdeči, rjavi, rumeni.
Vse leto na vejah viseli,
zdaj pa bi v vetru se radi vrteli.

(ejtsil oksnesej)

V mah si skrbno skrila je telo,
a ga bo izdal klobuček rjav.

(kečruj)

Ta rjav možic na glavi kapico ima,
če ga najde divji prašič, brž pohrusta ga.

(dolež)

Z rdečim klobučkom pikastim baha
se v gozdu ta vitka, strupena gospa.

(acinšum)

Veverica rada vanj zobe zasaja,
v mlečni čokoladi pa ljudem ugaja.

(kinšel)

Iz njih in zobotrebcev delamo konjičke,
v gozdu pa je hrana za srne in prašičke.

(ijvid jnatsok)

Kdo pa je tale oranžna lepotica,
ki se imenuje kot majhna lisica?

(akčisil)

Iz kioskov lesenih nam jeseni zadiši,
naj kuhan bo ali pečen - vsem se okusen zdi.

(ivarp njatsok)

Kot naš mali Jure se ta goba imenuje,
za v juho, za na pico jo mama potrebuje.

(kečruj)

